

[Justitsministeren.]

nende ved Lov Nr. 123 af 28. April 1934 § 4 er forhøjet til 16 Aar, næres der herfra ikke Ønsker om Ændringer i Lovens Affattelse.“

Og Politiajudant Fritz Jacobsen skriver:

„Den omhandlede Lov har haft en overordentlig stor Betydning for en fredelig og rolig Udvikling af Forholdene her i Landsdelen, idet de Uoverensstemmelser mellem de forskellige politiske Partiers yngre Medlemmer, som tidligere hyppigt gav Anledning til Slagsmaal og Gadeuorden, nu næsten ganske er ophørt.

Navnlig for de tyske, men til Dels ogsaa for de danske nationalpolitiske Bevægelser her i Landsdelen har den Omstændighed, at Medlemmernes Uniformering ikke længere er tilladt, bevirket, at disse Bevægelser ikke længere i samme Grad som tidligere drager Ungdommen, og det er ganske aabenbart, at de nævnte Bevægelser ikke længere har samme Udbredelse som tidligere, hvilket bl. a. fremgaar deraf, at Deltagelsen i de yndede „Opmarcher“ synes at være aftagende; dette hænger formentlig bl. a. sammen med, at Deltagernes stramme Parade-march og øvrige militære Adfærd let kommer til at tage sig noget komisk ud, naar de ikke maa bære Uniform.

Men Forbudets største Betydning ligger uden Tvivl deri, at med Uniformen forsvinder ogsaa i nogen Grad den farlige Mentalitet, som ved Sammenstød med anderledes tænkende eller med Ordensmagten kan give sig meget alvorlige Udslag, og en egentlig Føring af de forskellige „Stormafdelinger“ bliver meget vanskelig, ja, næsten umulig, naar Medlemmerne ikke er uniformerede.“

Politiajudanten udtaler endvidere, at det, som Forholdene er i de sønderjyske Landsdele, er af den største Betydning, at denne Lov bliver forlænget.

Til disse Udtalelser støtter jeg mit Forslag, og jeg haaber, at de maa gøre et saadant Indtryk paa det høje Tings Medlemmer, at dette Forslag kan blive vedtaget hurtigt og med stort Stemmetal.

Rytter: Maa jeg først til det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) og til den højtærede Justitsminister sige, at jeg ikke har sagt, at jeg ikke tillægger disse Embedsmænds Erklæring nogen Betydning, og jeg har ikke sagt et Ord om,

at de ikke handler under embedsmæssigt Ansvar, og at de ikke handler samvittighedsfuldt, for det gør de selvfølgelig. Det, jeg har udtalt, er, at forinden man kan tage Standpunkt til disse Erklæringer, maa man høre Ministerens Spørgsmaal til de paagældende Embedsmænd. Ministeren ryster paa Hovedet, men det var jo muligt, at Ministeren vilde fremskaffe de Spørgsmaal, som er stillet. For hvis Spørgsmaalene er stillet saaledes: Har Loven virket tilfredsstillende? Skal Loven forlænges? — saa har de selvfølgelig besvaret disse Spørgsmaal samvittighedsfuldt og under Ansvar. Men det, jeg sagde til den højtærede Minister, var: hvis Spørgsmaalet var rettet paa en anden Maade: Er det nødvendigt at have disse Love? — er det et stort Spørgsmaal, om Svaret ikke var blevet et andet. (Afbrydelse af *Justitsministeren* [Zahle]). Ja, det er jo let at klare, for Ministeren kan blot komme med sin Forespørgsel til Politiet, og ønsker Ministeren det nærmere uddybet, kan vi lade Sagen gaa i Udvalg. (*Justitsministeren* [Zahle]: Jeg har ikke mindste Ønske om at lade den gaa i Udvalg). Saa vil jeg bede Ministeren om ikke at beskyldte mig for, at jeg ikke tillægger Embedsmænds Erklæring nogen Betydning. Det, jeg sagde, var, at jeg vilde have undersøgt, hvad Spørgsmaalet gik ud paa.

Til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) vil jeg gerne sige, at jeg, som jeg allerede har bemærket, beklager, at Sagen er kommet saa sent herover, at det næsten er umuligt overhovedet at behandle dette Forslag. Jeg tror derfor ikke, der vil komme noget ud af en Udvalgsbehandling. Det kan være, at det ærede Medlem har en anden Anskuelse, men jeg tror det ikke, fordi Tiden er saa fremrykket, at vi i Virkeligheden kun har nogle faa Timer til at behandle Sagen.

Hendriksen: Jeg vil gerne først gøre en Bemærkning til den ærede Ordfører for Det radikale Venstre (Veistrup). Han sagde: Ingen Uniformering, legemlig eller aandelig. Jeg vil hellere sige det paa denne Maade: Ingen urimelig Tvang, hverken legemlig eller aandelig. (*Justitsministeren* [Zahle]: Det er det samme). Nej, det bliver ikke det samme, for der er ikke nogen fornuftig Grund til at indføre disse Tvangsbestemmelser. Derfor bliver det ikke det samme, men det stik modsatte. Vore Synspunkter er meget langt fra at falde sammen her.

Jeg vil dernæst gerne spørge den højt-